మరో ప్రపంచం

భానుమతీ రామకృష్ణ

ఆలనాడు బ్రహ్మ మట్టితో మానవ సృష్టి అంతా చేశాడని పెద్దవాళ్లు కథలు చెపుతూ వుంటారు... బ్రహ్మ మనిషి తలా, కాళ్లూ చేతులూ చేశాడేగాని అవి విరిగిపోకుండా చేయలేకపోయాడు ... అవి విరిగినప్పుడు పుత్తూరు వైద్యుల దగ్గరికి, వెళ్లాల్సిందేగాని బ్రహ్మమాత్రం 'రిపేర్‌వర్క్' పెట్టుకోలేదు ... కేవలం సృష్టించడంవరకే తనపని అన్నాడు... ఈ విషయంలో ఆయన మానవకోటిని చిన్నచూపు చూశాడనే చెప్పాలి ... పోనీ సృష్టి తనుచేసి, 'రిపేర్‌వర్క్'కి ఒక అసిస్టెంట్‌ని పెట్టుకుంటే ఈరోజు యిన్ని హాస్పిటల్సూ వుండేవికావు యం. బి., బి యస్. సీట్లకింత డిమాండూ వుండేది కాదు...

మానవులకు ఆ కొరత బ్రహ్మవల్ల తీరకపోయినా, మా కొలువు బొమ్మలకు ఆ కొరత లేకుండా నేను ప్రతిసంవత్సరమూ 'ఫ్రాక్చర్' అయినవాటినీ, 'యాక్సిడెంట్ల'లో తలలూ కాళ్లూ, చేతులూ, విరిగినవాటినీ, వేరేగాతీసి, తక్షణం తలలు లేని వాళ్లకు తలలూ (వాళ్లవే లెండి) చేతులు లేనివాళ్లకు చేతులూ, చర్మం పెట్లినవాళ్లను చర్మం (రంగులెండి) వగైరా కావలసినవన్నీ, తగిలించి బొమ్మలన్నిటినీ 'రిపేర్'చేసి కొత్త బొమ్మలతోబాటు పాతవాటినీ తీర్చిదిద్దుతూంటాను. అయినా విధి నెవరు తప్పించగలరు! అన్నట్లు కొన్నిటిని రిపేర్ చేయలేకపోతూంటాను... ఉదాహరణకు; ఒకడు ఆవుకు నీళ్లు పెడుతున్నాడు ... తొట్టి వుంది. ఆవులేదు ... వాడి తల కూడా లేదు ... నీళ్లుపడుతూ కూర్చున్న వాడి చెయ్యి మాత్రం తొట్టిదగ్గరికి చాచి వుంది...వాడి తలకోసం బొమ్మల పెట్టె లన్నీ గాలించాం ... ఎక్కడా దొరకలా... యింకా ఎవరెవరి తలలో దొరికాయి... ఆ తలలెవరివో తెలుసుకోడానికి ఆ తలల్లేని వాళ్లకోసం గాలించడం మొదలెట్టాం... కొన్ని దొరికాయి. కాని ఆవుకు నీళ్లు పట్టేవాడి తలా, ఆవూ రెండూ దొరకలా...

ప్రతి సంవత్సరం ఏదో ఒక వూరూ దానికి రోడ్లూ అవీ వేస్తుంటాం గనక రోడ్డుమీద ఒక చెత్తబండినీ దాన్ని తోలే వాడినీ పెడుతూంటాం... ఈ సంవత్సరం ఆ చెత్తబండివాడు బండిమీద కనిపించలా... ఏమైనాడు!...వెతికాం— ఊహూ...! సరే, ఏ బీడీకొట్టుకో వెళ్లి వుంటాడనుకుంటాలే కొలువు చూట్టానికి వచ్చినవాళ్లు... అని సమాధానపడి, రోడ్లు వూడ్చేవాడొకడుంటే వాడిని తెచ్చి ఆ బండి పక్కన నిలబెట్టాం...చేతులో చీపరుతో వచ్చిపోయే వాళ్లని చూస్తూ బండి పక్కన నిలబడ్డాడు...

పాపం ఒక పెళ్లి ఊరేగింపు ... ఆ బొమ్మల సెట్టులో యిరవైఅయిదు

బొమ్మలుంటాయి! పూలహారాలతో అలంకరించిన కార్లో కూర్చున్న నూతన దంపతులూ, వాళ్ల తల్లిదండ్రులూ, అత్తమామలూ పిల్లల్ని ఎత్తుకుని పేరంటాళ్లతోనూ, వారివారి బంధుకోటితోనూ కారు వెనక నడుస్తూంటే, మేళగాళ్లు ముందు వెళుతూంటే పెట్రోమాక్స్‌లైట్లు తల మీద పెట్టుకున్నవాళ్లు దారి చూపుతూంటే ముచ్చట్లాడుతూ, నవ్వుతూ పేలుతూ నడుస్తున్న ఆ పెళ్లివాళ్లంతా పోయిన సంవత్సరం కొందరూ, ఈ సంవత్సరం అందరూ యాక్సిడెంట్ల పాలయినారు ... కార్లోవున్న నూతన దంపతులు పూలమాలలతో చెక్కుచెదరకుండా కార్లోనే వున్నారు ... వాళ్లకే ప్రమాదం కలగలేదు—డ్రైవర్ చేతుల్లో స్టీరింగ్‌తో సహా వేరేగా కనిపించాడు! ... అరెరె! యితను పెళ్లి సెట్టులో డ్రైవర్ గదా! యిట్లా ఎందుకు పడి వున్నాడు!... అని మేమంతా ఆశ్చర్యపడుతూంటే అతని పక్కనే పెళ్లి కూతురు తల్లిదండ్రులూ తదితర బంధు కోటీ కాళ్లు విరిగి కదల్లేని స్థితిలో పడివున్నారు ... మేళగాళ్లంతా ప్రమాదమైన యాక్సిడెంట్ల పాలైనారు...ఒకతనికి చేతులో వున్న సన్నాయితోబాటు చెయ్యీ విరిగింది ... డోలు వాయించే వాడి డోలుతో బాటు తల కూడా పగిలింది...తాళం వేసేవాడి తల వుంది. కాళ్లు పోయాయి...బూరగ వూదే వాడి బుగ్గలు మాత్రం నిగనిగలాడుతూ

వున్నాయి...అంతా పోయాక, యిక అతన్నొక్కణ్ణీ ఆ కారు పక్కన నిలబెడితే ఏం బావుంటుంది!...ప్చ్... లాభంలేదు... ఆ సెట్టు తీసి మూలపడేశాం...అందులో చావు తప్పి కన్ను లొట్టబోయి బతుకు జీవుడా అంటూ ఓ మూల కనిపించిన యిద్దరు ముగ్గురు పెళ్లివారిని తీసుకెళ్లి ఓ దేవాలయం ముందు నిలబెట్టాం గుంపులో గోవిందా అన్నట్లుంటారని...

ఒక 'ట్రాఫిక్' పోలీసు పాపం... మూడు సంవత్సరాలుగా చేతులో 'స్టాప్ ప్లేటు'తో వచ్చేపోయే కార్లను ఆపుతూ, పంపుతూ వున్నాడు కొలువులో. అలాంటి వాడు యీ సంవత్సరం ఘోర ప్రమాదానికి గురియైనాడు...కాళ్లు రెండు పట్టుబట్టినట్లే సహా మోకాళ్లదాకా విరిగాయి—ముక్కు చదరమైంది. పక్కకు చాపినచెయ్యి చాపినట్లే ఉంది. స్టాప్ ప్లేట్ పట్టుకున్న చెయ్యి కాస్త విరిగింది...లోపల యినపతీగ ఉన్నందువల్ల కంట్రోల్లేకుండా మణికట్టు దగ్గర్నుంచి ఎటు తిప్పితే అటు తిరగడం మొదలెట్టింది...అలాంటి పోలీసు 'ట్రాఫిక్ కంట్రోల్' చెయ్యబోతే అతనిగతే అందరికీ పడుతుందని తక్షణం అతన్ని సర్జరీ వార్డుకి తరలించాం...

రక్తి, భక్తి, ముక్తి, అన్న పదాలకు తాత్పర్యంలాగా ఒకవైపు గోపికావస్త్రాపహరణం, రెండోవేపు గజేంద్రమోక్షం, మధ్యలో ఆదిశంకరులు శిష్యకోటితో కూర్చునివుండడం, మూడూ వరసనా ప్రతిసంవత్సరమూ కొలువులో అమర్చడం జరుగుతోంది. వీటిల్లో గజేంద్రమోక్షం చాలా సున్నితమైంది. అందుకే చాలా భద్రంగానే చూస్తుంటాం దాన్ని...కాని యీ సారి మా పసిపిల్లవాడు దాన్ని పెట్టెలోనుంచి చటుక్కున తీయడంతో ఒంటికాలిమీద నిలబడ్డ గజేంద్రుడు 'బేలెన్స్' తప్పి కిందపడి కాలుదగ్గర్నుంచి రెండుగా చీలాడు—అరెరె! రెండో కాలు ఏదీ! అదీ విరిగిందా! అంటూ ఖంగారుపడ్డాం...తీరాచూస్తే, రెండో కాలు మొసలినోట్లో 'సేఫ్'గా వుంది... ఏనుగ రెండుగా చీలడంతో అతికించడం [illegible]

వెలువడింది : అక్టోబరు సంచిక

జయశ్రీ

సచిత్ర మాస పత్రిక

ఈ సంచికలో చలంగారి ఉత్తరాలు — కొడవటిగంటి కుటుంబరావు గారి అభిప్రాయం, ‘త గారి సీరియల్, “ఇది తులసీవనం” ఇంకా ముద్దంసెట్టి, మంజుశ్రీ, కొలకలూరి, ఆచంట జానకిరామ్ “సదాశివ”, సోమసుందర్, ఇంకా పెక్కుమంది ప్రముఖ రచయితల కథలు, గేయాలు, వ్యాసాలతో పూజ్య బాపుజీ ముఖ చిత్రంతో విలువడింది.

వివరాలకు : మానేజర్, జయశ్రీ, విజయవాడ – 2.

దర్బార్ చాంద్ (కుంకుం) & కాజల్. తయారు చేయువారు

రాంబీర్ కంపెనీ, బొంబాయి-4 (ఇండియా)

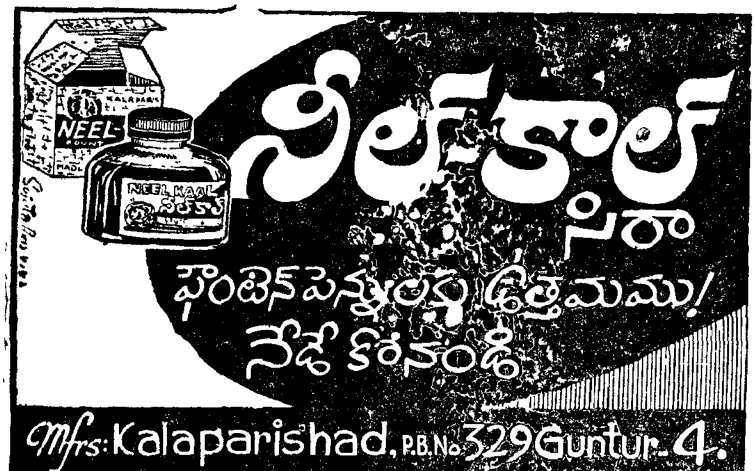

మరో ప్రపంచం

వార్డ్‌కి మళ్ళించాం ఏనుగను... ‘సర్జరీ వార్డ్’కి ‘హెడ్’ మా చెల్లెలి కొడుకు చంద్రూ. వాడికి అసిస్టెంట్ మా ఆడబిడ్డ మనవడు రామశాయి: — చంద్రూకి విరిగిన బొమ్మలు అతికించడం అంటే విపరీతమైన సరదా ... వాడి కెంత సరదా అంటే కొన్ని మంచి బొమ్మలుకూడా ‘సైలెంట్’గా విరగ్గొట్టి అతికిస్తూంటాడని చంద్రూమీద కోపం వచ్చినప్పుడు రామశాయి చెబుతూంటాడు నాతో రహస్యంగా...రామశాయి గమ్ము మట్టి అందిస్తూంటే చంద్రూ అతి నైపుణ్యంగా ‘సర్జన్’లాగా పోజు పెట్టి బొమ్మలు అతికిస్తూంటాడు...వాడే తీసుకెళ్ళాడు ఏనుగును బ్రతికిస్తానని...

మరుక్షణం ఆ పెట్టె తీసి అవతల పెట్టడంలో మొసలి గూడా కిందపడి మూడు ముక్కలైంది...కాని గజేంద్రుడి కాలుమాత్రం వదల్లేదు ... మొత్తానికి మొసలి చచ్చి సాధించానని పించుకుంది... ఇక ఆ పెట్టెలో మిగిలిందల్లా కాస్త ఎత్తుగావున్న చిన్నకొండ, ఆ కొండపైన శ్రీదేవి, భూదేవిలతో కొండలోకి గుచ్చివున్న ఇనప చువ్వమీద నిలబడ్డ గరుత్మంతుడి వీపుమీద కూర్చుని, గడమీదెక్కి సాముచేసే వాడిలాగా తనెప్పుడు కిందపడతానో అనే భయంతో ఇద్దరి భార్యల నడుములూ రెండుచేతుల్తో గట్టిగా పట్టుకుని బెదిరిపోయి చూస్తున్నాడు బదరీ నారాయణుడు...

ఆ పెట్టె రిపేరుచేసే ప్రయోజనం లేదని తీసి ఓ మూల పాడేశాం ... ఇక ప్రతి సంవత్సరమూ మాకు ‘న్యూసెన్స్’గా కనిపించే బొమ్మలపెట్టె ఒకటుంది ... అదే గోపికా వస్త్రాపహరణం...

మొత్తం ఎనిమిదిమంది గోపికలున్నారు ... ఆ దేలెండి బట్టల్లేకుండానే ... చుట్టూవున్న చీరలతో చెట్టుమీద కృష్ణుడు మురళి వాయిస్తూ కూర్చున్నాడు...గోపికల వంపు సొంపుల్లో మట్టి మరి కాస్త జాస్తి పెట్టాడు...ఆ బొమ్మలు చేసిన బ్రహ్మ ... మా యింట్లో పని చేసే వాళ్ళంతా అటూ యిటూ వస్తూ పోతూ ఆ గోపికలందర్నీ తనివితీరా

కార్టూను గేయాలు

*** శిశిర ***

(గత సంచిక తరువాయి)

21. జన్నిదాల శాస్త్రిపాప
సాహిత్యపు టొయాసిస్సు
పెన్నులోన తేనెపోసి
ఊచు పాఠకుని శిరస్సు.

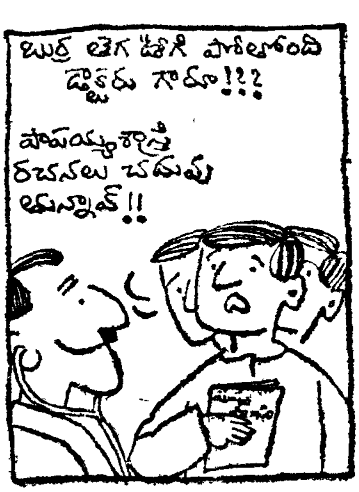

22. త్రిపురనేమి హరుడైతే
నుదుటిమీది కన్ను కట్టి
బ్రహ్మగాళ్ళనందరినీ
భస్మించును వరస పెట్టి.

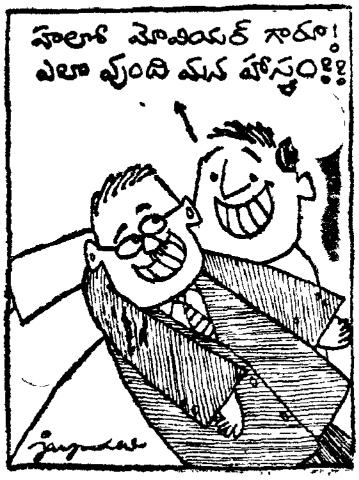

23. గోల్డుపాటి కామేశుడు
మాల్డుచేసి హెూవియర్ని
బోల్డుగా హుషారుగా వూసి
బోల్డుహాస్య మెగురబోసె.

(ఇంకా ఉంది)

మరో ప్రపంచం

చూస్తూ వేడినిట్టూర్పులు విడుస్తుంటారు...వాళ్లల్లో పెళ్లికాని యాభై యేండ్ల నాగప్ప ఆ గోపికల్ని రోజుకు రెండుసార్లు తుడుస్తుంటాడు దుమ్ము పడిందని...గోపికలంతా కోనేట్లో స్నానం చేస్తున్నారు ... ఆ కోనేటికి చుట్టూ మెట్లున్నాయి ... ఆ మెట్లమీద కొందరు గోపికలు కూర్చుని కృష్ణుడికి నమస్కారం చేస్తున్నారు...కొందరు నిలబడి చేతులెత్తి నమస్కరిస్తున్నారు...గోపికల పెట్టె తీసుకెళ్లి మిగతా బొమ్మలవెనక దాచాం ... అయినా పనిచేసే మగపురుషులు ఆవేళ తిరగడం మాని కొలువుకొచ్చినా బయటికి తీయకూడదని వాళ్ళందర్నీ 'సెల్రాక్' గదిలో వుంచాం...

ఆ బొమ్మల పెట్టె లోపల దాచేసరికి పనివాళ్లల్లో ఉత్సాహం తగ్గింది ... అంతకుముందు గోపికల్ని చూస్తూ మేం అడక్కపోయినా అన్ని పనుల్లోనూ సహాయపడుతుండిన నాగప్ప పదిసార్లు పిల్చినా పలకడంలేదు ...

ప్రస్తుతం సినిమాల్లో 'ఎక్స్ట్రా ఎంటర్టెయిన్మెంట్' ఏ మోతాదులో వుందో, ఆ మోతాదులో కనిపిస్తున్న గోపికల్ని పనివాళ్లకోసం తీసి బయట పెట్టి వాళ్లకుత్సాహం కలిగించి పని చేయించే స్థితికి దిగజారడం యిష్టంలేక కొలువుకు సంబంధించిన పనుల్నీ నేనూ మా చెల్లెళ్లూ కష్టపడి చేస్తున్నాం...

సినిమాల్లో పౌరాణికాలూ జానపదాలూ సాంఘికాలూ వున్నట్లు గోపికావస్త్రాపహరణం దగ్గరుంచి అపోలో 11 దాకా అన్ని వున్నాయి మాయింటి కొలువులో...

అపోలోనుండి తీసిన భూమి గుండ్రంగా చంద్రునికంటే అందంగా కనిపిస్తోంది. ఆ ఫోటోలు నాన్నారు తెప్పించే 'లైఫ్ మేగజైన్'లో చూసి బొమ్మలుపెట్టిన మెష్నెనకప్పు వెండితెరలాంటి దానిమీద

అపోలోనుండి తీసిన భూగోళాన్ని అదే విధంగా పెయింట్ చేయించాను... 'అందులో సౌత్ ఆఫ్రికా సరిగా కనిపించడం లేదమ్మా' అన్నాడు మావాడు...సౌత్ ఆఫ్రికాను సరిచేసి పార్వతీ పరమేశ్వరుల్ని వారబ్బాయి విఘ్నేశ్వరుడితోసహా భూమండలం మధ్యలో కూర్చోబెట్టాం—మిగతా చిల్లర దేవతలంతా వారికి దిగువ మెట్ల మీద కొలువు దీరారు...

మరొకగదిలో మా అమ్మాయివుంది... (మధురమీనాక్షి లెండి) – రెండువేపులా లక్ష్మీ సరస్వతులతో కాళ్లదగ్గరున్న గణపతితో ముందున్న పీటమీద భర్త నటరాజస్వామి నాట్యమాడుతూంటే అలా అందంగా ఆనందంగా చేతులో చిలకతో పద్మాలుగేండ్లుగా అక్కడే నిలబడి వుందామె...ఆ గదినే అంతా మీనాక్షి హాల్ అంటుంటాం...యీసారి మా మీనాక్షి హాల్లో మైసూర్ బృందావనగార్డెన్స్. కృష్ణరాజసాగరా 'డామ్'తోసహా 'మినియేచర్' రూపంలో తయారుచేశాం రంగు రంగుల విద్యుద్దీపాలతోనూ ఫౌంటేన్స్ తోనూ, చిన్నచిన్న మంటపాలతోనూ అందమైన ఫ్లవర్ బెడ్స్‌తోనూ చూడ ముచ్చటగావుంది. ''సాక్షాత్తూ అపర విశ్వేశ్వరయ్యలాగా బృందావన్ గార్డెన్స్ 'ఎఫెక్ట్' వున్నదున్నట్లు తీసుకొచ్చావే !'' ...అంటూ మావారే ఆశ్చర్యపడిపోతూ మెచ్చుకున్నారు మరి...నిజంగా యిదీ 2 వ ప్రతిసృష్టే !...' అంటున్నారు చూసిన వాళ్ళంతా...యింకా పూర్తి అయితే కొలువు చాలా బాగుంటుంది లెండి... ఆ గండాగండి...అవతల హాల్లో ఏదో బొమ్మ కింద పడేశారు...అరెరే!— రిక్షా వాడు కింద పడ్డాడు. పాపం మోచెయ్యి దాకా విరిగింది...అన్నట్లు రిక్షాలో కూర్చున్న బరువైన పంజాబీ దంపతులు కూడా బోర్లాపడ్డారే !... క్షమించండి... వాళ్లకు 'ఫస్టెయిడ్' యివ్వాలి...

[illegible] [illegible] ●

'ఆదినుండి అలవాటు లేదు' - వాణిశ్రీ

నే వెళ్ళిన కాసేపటికి కరెక్టుగా ఆరు నలభైకి రోస్‌బనారస్ చీరెకట్టి, వెల్వెట్ జాకెట్టు ధరించి వాణిశ్రీ వచ్చింది. రాగానే 'చాలా థ్యాంక్స్. నాకు జ్వరం వచ్చిందని మీరు వ్రాసారుగా, నాకు అభిమానులవద్దనుండి బోలెడన్ని ఉత్తరాలువచ్చాయి' అన్నది.

మిమ్మల్నికొన్ని ప్రశ్నలు వేస్తాను. సమాధానం యివ్వగలరా ? అని అడిగాను.

ఆమె సరేనంది.

ప్రశ్న: దసరా పండుగకు 'బొమ్మల కొలువు' పెడతారా ?

జ: మాకు ఆనవాయితీ లేదు: పేరంటాలకు వెళ్లడమే తప్ప మా యింట్లో బొమ్మలను పెట్టడం ఆదినుండి అలవాటు లేదు.

ప్ర: మీ యింట్లో రకరకాలయిన బొమ్మలున్నాయే ?

జ: వాటిని అక్కడక్కడ అమర్చి, వాటికేసి చూస్తుంటాము.

ప్ర: షూటింగు లేనప్పుడు మీరేం చేస్తారు ?

జ: ఇంటిని శుభ్రపరుస్తాను, వంట చేస్తాను.

ప్ర: ఇంతపెద్ద యింట్లో మీ రూం చాలా చిన్నదిగా వుందే ?

జ: నేను వారానికొకసారి గదిని మారుస్తాను, అందులో నాకొక ఆనందం; ప్రతిరోజూ మొక్కలకు నీళ్లు పోస్తాను. రోజా కొత్తకొత్త మొక్కను తీసికొచ్చి యింటిచుట్టూ అందంగా అలంకరిస్తాను.

ప్ర: ఉదయం ఎన్నిగంటలకు నిద్రలేస్తారు? లేవగానే ఏం చేస్తారు?

జ: నేను ప్రతిరోజూ ఉదయం అయిదుగంటలకల్లా నిద్రలేచి, వెంకటేశ్వరుడి పటానికి మొక్కి ఆపైన పూజ్య బాపుజీ, నెహ్రూ, లాల్‌బహదూర్ శాస్త్రిగార్లకు అంజలి ఘటిస్తాను; ఒకగ్లాసు నిమ్మరసం తీసుకుంటాను. ఆపైన షూటింగుకు వెళ్తాను

"బొమ్మల్ని అక్కడక్కడ అమర్చి వాటికేసి చూస్తుంటాము."

ప్ర: మీరు షాపింగుకు వెళ్తారా? సాధారణంగా ఏం కొంటారు ?

జ: నేను షాపింగుకు వెళ్లినా, సినిమాకు వెళ్లినా మా అక్కయ్యతోనే. ఆమే నా ప్రాణం. నేనుగా దేన్నీ కొనను. మా అక్కయ్య సెలెక్టు చేస్తే నేను ఓకే చేస్తాను.

ప్ర: మీరు హిందిచిత్రాంలో నటిస్తారని ఆమధ్య పత్రికలో వ్రాసాను. ఆ వివరాలను చెప్పగలరా ?

జ: మూడు చిత్రాల అగ్రిమెంట్లపై సంతకం పెట్టాము వాళ్లు నెలకు 15 రోజులు కావాలన్నారు ఇప్పుడు తెలుగు తమిళచిత్రాల వత్తిడి ఎక్కువగా వుండడంవల్ల మూడు మాసాల తర్వాత చూద్దామని చెప్పాను.

ప్ర: మీ అభిమానులకు మీరేమైనా చెప్పదలిచారా ?

జ: నాపై మా పిస్తున్న అభిమానం ఆదరణలను నిలుపుకునేందుకు కృషిచేసేందుకు ప్రయత్నిస్తాను ప్రేక్షకుల అభిమానమే నా జీవితపు వెలుగుబాట.

ఇంటర్వ్యూ: శ్రీనివాస్